

[Christmas Møller.]

ikke have stemt for Resolutionen. Den lider af samme Svaghed som saa mange andre internationale Resolutioner: den er vag og ubestemt, den er en Harmonika, som kan trækkes ud og ind, og jeg kan aldeles ikke se, at der her ligger nogen virkelig Interesse i at faa registreret de Aftaler, som findes mellem de enkelte Virksomheder.

Og naar det ærede Medlem Hr. Nygaard sagde, at han gik rigtignok ud fra, at de Medlemmer af den høje Rigsdag, som havde været med i London og havde deltaget i Konferencen som stemmeberettigede Medlemmer af denne, bandt deres Partier, at altsaa det ærede Medlem Hr. Fraenkel bandt det konservative Folkeparti ved sin Afstemning, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil modsige mig, naar jeg siger, at han aldeles ikke har bundet det konservative Parti ved den Stilling, han har indtaget i London. Han har ikke tænkt sig at gøre noget saadant, og han har heller ikke gjort det. Han har ud fra sin egen Opfattelse og den Indstilling, han nu har, stemt for denne Resolution.

Og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel ogsaa vil give mig Medhold i, at der er en overordentlig Forskel mellem Resolutionens Ordlyd og Indhold og det her forelagte Lovforslag. Thi dette fjerde Spørgsmaal, om der er Overensstemmelse mellem London-Resolutionen og Lovforslaget her, som jeg allerede har strejft i det foregaaende, skal jeg yderligere gøre et Par Bemærkninger om.

London-Resolutionen er delt i to skarpt adskilte Dele, om den nationale Trust, som omhandles i Resolutionens første Afsnit, og om de internationale økonomiske Sæmmenslutninger, som omhandles i det andet Afsnit.

Dette sidste Spørgsmaal siges der fornuftigvis meget lidt om i foreliggende Lovforslag, og det er jo ogsaa klart, at et lille Lands Regering kun ufuldkomment vil kunne optræde overfor internationale økonomiske Sæmmenslutninger. Jeg fremhævede i Fjor, at der utvivlsomt laa et Problem her. Hvis den internationale Kapital f. Eks. vilde berøve Danmark Arbejde paa et bestemt Omraade og derfor opkøbte bestaaende Virksomheder her i Landet, nedlagde

dem og flyttede Arbejde til Udlandet, vilde ingen Trustlov kunne hindre dette, kun Værneforanstaltninger overfor den indenlandske Produktion kunde gøre det. Jeg spørger: Hvorledes vil det være muligt for den danske Lovgivningsmagt at træde op overfor den internationale Kapital, at paa-vise, at den tjener for meget, naar den overordentlig nemt kan ansætte sine Priser saaledes, at der kun bliver ringe eller slet ingen Fortjeneste paa Afdelingen her i Landet?

Hvad angaar London-Resolutionens nationale Afsnit, maa jeg hævde, at der er store Uoverensstemmelser mellem det, der blev vedtaget i London, og det, der her stilles Forslag om. Det siges rigtigt i Resolutionen, at Truste og Karteller er et Led i det økonomiske Liv, der, saaledes som Produktionen har udviklet sig, er naturligt. Det siges videre, at man bør udelukkende indskrænke sig til at kontrollere Mulighederne for Misbrug og til at undersøge Midlerne til at bekæmpe saadanne. Men alle de Bestemmelser, dette Lovforslag indeholder, viser, at Virksomheder af en hvilken som helst Art kan undersøges, og om dette findes der ikke et eneste Ord i Resolutionen.

Jeg spørger endelig, om man fra fremmede Landes Trustlovgivning — man har jo saadanne Love baade i Sverige og Norge og ogsaa i adskillige af de store Lande — har set et eneste Eksempel paa, at de store Sæmmenslutninger er blevet færre, deres Magt begrænset gennem Trustlov.

Man nævner saa ofte her i Landet Benzintrusten, og jeg spørger: Er Benzinprisen anderledes eller højere her i Landet end i et Land som Norge? Jeg har undersøgt Forholdene pr. 31. December 1930. Siden da er Benzinprisen i Norge steget paa Grund af en Afgift, der er lagt paa den, men pr. 31. December i Fjor er Forholdet dette, at for Nr. 1 af Motorbenzin er Prisen i Norge 20 Ø., i Danmark 26—27 Ø. I Danmark har vi en Skat paa 7 Ø., altsaa en Pris paa 19—20 Ø. I Norge havde man paa det Tidspunkt reelt ingen Skat. Det vil sige, at Prisen i Norge snarere laa en Smule højere, end den laa her i Landet. Jeg spørger da, om dette er et Udtryk for, at der skulde være Grund for os til at gennemføre en saadan Lovgivning. Og jeg beder alle